

slaget, i hvilken der staaer, at alle de forskellige Lovbestemmelser om Sygekasserne skal samles i en enkelt Lov. Det vil efter min Overbevisning være af meget, meget stor Betydning, det vil være til stor Hjælp og Lettelse for de Mennesker, der skal administrere Loven.

Med disse faa Ord skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting; men da Lovforslaget ikke er kommet herover med Tilslutning fra alle Partier i Folketinget, og da det rimeligvis heller ikke vil finde Tilslutning fra alle Partier i dette høje Ting, skal jeg paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til en kortere Udvalgsbehandling.

Henriette Crone: Man kan jo egentlig ikke sige, at det var nogen særlig varm Anbefaling, det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Olga Knudsen) gav det foreliggende Lovforslag, og jeg kan godt forstaa dette, thi det er jo et Forslag, som er uhyre vanskeligt at forsvare for alle, som er sygekasseinteresserede. Lad mig da hellere straks sige, at jeg ikke er i Stand til at love nogen som helst Støtte fra mit Partis Side til Gennemførelse af Lovforslaget; de Ændringer, som det er undergaaet i Folketinget, har ikke gjort det mere tiltalende for os. Der er i Folketinget indført Ændringer af principiel Art, som betyder en uhyre Forringelse, ikke alene af den gældende Lov, men selv af det Forslag, som den højtærede Sundhedsminister havde fremsat. Man kan derfor forstaa, at det er med bange Anelser, vi imødeser Behandlingen her i Tinget, thi selv om man skulde mene, at den gældende Sygekasselov gennem dette Forslag allerede er blevet skaaret saa dybt og saa langt ned, at vort Sygekassevæsen i sin nuværende Form staaer i Fare for at forbløde, kan vi jo alligevel ikke være sikre paa, at ikke ogsaa Flertallet i dette høje Ting vil vide, at det ikke bærer Sværdet forgæves; der kan maaske endnu være at hugge en Hæl eller klippe en Taa.

Nu hører jeg jo nok, jeg har baade hørt det her i Dag og hørt det i Folketinget, at den højtærede Minister mener, at Sygekasserne med Lethed vil kunne bære de Nedskæringer; her er Tale om. Jeg ved slet ikke, hvorpaa den højtærede Minister bygger denne Formodning; de Argumenter, jeg har hørt indtil Dato, kan ikke bekræfte det, de har i hvert Fald ikke virket overbevisende paa mig. Man

skulde næsten tro, at de 1½ Million Mennesker her i Landet, der er Medlemmer af Sygekasser, var de bedst stillede Mennesker i vort Land, thi man hører jo for Tiden ikke Tale om andet, end at Byrderne skal lattes for Befolkningen. Naar det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, sagde, at det var et Krav fra Befolkningen, skulde man næsten tro, at det kun var den bedst stillede Del af Befolkningen, som man overhovedet regnede med for Tiden. Det er for at lette Byrderne for Befolkningen, at man har foretaget Takstnedsættelser til et Beløb af 15 Mill. Kr. og dermed flyttet Byrderne fra den Del af Befolkningen, som har Brug for Landets Transportmidler, over paa Statskassen. Det er for at lette Skattebyrderne, at man siger, det er nødvendigt at indskrænke Statens Udgifter. Maa jeg herom sige, at jeg tror nu ikke paa, at Skattebyrderne vil blive lettet for den daarligst stillede Del af Befolkningen; hvis vi naar til Skattelettelser, vil det ganske sikkert kun blive den bedst stillede Del af Befolkningen, som faar Del i dette Gode. Men selv om jeg var Optimist og regnede med, at ogsaa den daarligst stillede Del af Befolkningen vilde faa en lille Lettelse i Skattebyrden, saa vil jeg have Lov til at sige, at dette betyder jo aldeles intet, naar den samme Del af Befolkningen paa anden Maade skal betale Lettelsen mangedobbelt. Hvad jeg i denne Forbindelse gerne vil sige, er, at efter al den Tale, som man i denne Tid hører, skulde man tro, at Sygekassemedlemmerne var særlig velstillede Mennesker.

Den højtærede Minister erklærer med en large Gestus, at Kasserne — hvad der igen vil sige Kassernes Medlemmer — med Lethed vil kunne bære den Byrde, som Statskassen slipper. Nu ved vi imidlertid alle sammen, at saadan er det ikke, thi en Betingelse for at være Medlem af en Sygekasse er det netop, at man er ubemidlet. Begrebet „ubemidlet“ kan være flydende; det fastsættes hvert tredje Aar, hvad man skal forstaa herved, men Grundprincippet er, at det er ubemidlede Personer af Arbejderklassen samt de med dem i økonomisk Henseende ligestillede, der kan optages i Sygekasserne, og denne Betingelse skal nu efter det foreliggende Lovforslag i høj Grad skærpes. Jeg er derfor ikke i Stand til med samme flotte Gestus som den højtærede Minister at indrømme, at Sygekassemedlemmerne eller Sygekasseinstitutionen — to Begreber, som man ikke kan skille ad — med Lethed kan bære Nedskæringerne. Enhver vil kunne forstaa, at man ikke kan